

Kurz přebíjení

Argumenty, jestli přebíjet, nebo nepřebíjet, jsou různé. Pro někoho může hrát roli i skutečnost, že neví, kudy do toho. Pravda, většinou se nový adept přebíjení může zeptat kamarádů, nebo prostě někoho na střelnici – téměř vždy se najde někdo, kdo rád poradí.

Problém může vyvstat, když se nováček začne ptát více lidí. Zjistí, že zvyklosti, pracovní postupy a vůbec *rad* a *porady* se někdy dost výrazně navzájem odlišují. Někdo nábojnici pere suchou metodou, jiný mokrou. Někdo napřed přebere, rozdělí, vypíchne zápalku, vyčistí zátravku, potom teprve nábojnici vypere včetně odhaleného zápalkového lůžka. A znám i takového, který nepere vůbec, a zásahy na terči se stejně dotýkají jeden druhého. Někdo škrťí tak akorát, jiný má okraj nábojnice téměř hmatatelně zahnutý směrem do střely, a někdo neškrťí vůbec. To pak může být těžké rozhodnout se, čemu věřit.

Těžko říct, jestli je přebíjení jednoduché nebo složité. Když se člověk dozví a naučí pár věcí a získá základní představu, čeho se vyvarovat, není to nic zas tak komplikovaného a zvládne to snad každý. Zato když poruší některé z elementárních bezpečnostních pravidel, tak následky mohou být fatální. Není to, jako když se učíte vařit. Spálený guláš prostě vyhodíte a jdete to zkusit znovu. Zcela chybně vyrobený náboj nemusí být snadno odhalitelný (respektive často nelze s amatérskými prostředky odhalit před použitím vůbec) a nehoda, ne-li katastrofa, může být na světě. O haváriích zbraní, jejich příčinách a následcích by se daly psát dlouhé seriály...

Na tuzemském trhu se sice dají koupit snad veškeré stroje, nástroje, pomůcky i komponenty potřebné pro přebíjení, ale

Lee Classic Turret

█ Zájemce o přebíjení se v kurzu mimo jiné dozví něco o vnitřní balistice, o volbě typu a množství prachové náplně ve vztahu ke konkrétní střele i konkrétní zbraňi...

to, že se to také potenciální zákazníci musí nějak naučit používat, dosud nikdo příliš neřešil. V Americe jsou na trhu specializované tlusté knihy a v omezené míře se dají koupit i u nás. Ale to je trochu jako s manuálem k novému počítačovému softwaru. S větším nebo menším úsilím v návodu sice najdete téměř každou potřebnou informaci, ale pracovat s oním softwarem se podle manuálu naučí jen jedinci mimořádně nadaní.

Naštěstí už i na tomto poli se dá najít pomoc profesionálů. Jihočeská firma STROBL.CZ přišla se zatím u nás zcela unikátní nabídkou – ve spolupráci s Petrem Leitnerem, který má v oboru přebíjení střeliva bohaté zkušenosti, začala pořádat výcvikové kurzy. Jsou jednodenní, konají se (zatím?) na střelnici ve Vražkově poblíž středočeského Mělníka. Čítají celkem asi pět hodin výuky plus nezbytné přestávky pro osvěžení těla i ducha.

V současnosti jsou na výběr dvě možnosti – kurz zaměřený na výrobu nábojů do krátkých zbraní, nebo druhý, zaměřený na náboje do zbraní dlouhých. Spousta zásad se opakuje, přesto mají obě problematiky některá specifika odlišná. Výroba „dlouhých nábojů“ se například neobejde bez zkracování nábojníc, také se daleko více uplatní ladění náboje pro konkrétní zbraň atd.

Tematické okruhy zahrnují seznámení s přebíjecími stroji a komponenty, jako jsou matrice, prachovače či podavače zápalek, sestavení lisu a jeho seřízení. Účastníci se dozvědí něco o základech vnitřní balistiky, o tom, kdy volit těžší střelu a kdy lehčí, jestli sáhnout po rychlejší nebo pomalejší prachu a hlavně kolik ho tam dát, a mohou si také vyrobit svůj (první?) náboj. Seznámí se s používanými jednotkami, s tím, kde hledat data nezbytná pro laboraci, i se způsobem výpočtu energie střely